

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

HERLOVIANEREN

MEDLEMS-
BLAD
FOR
HERLOVIANERSAMFUNDET

69. ÅRGANG

NUMMER 76

DECEMBER 1991

Grædepilen

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Andreas Hens 1991

Månedsfrokost

1. tirsdag
i hver måned
klokken 12.00
mødes man i
Tivolihallen
Vester Voldgade 91
Telefon
33 11 01 60
NB! Julefrokost 3. dec.

Generalforsamling 1992

afholdes mandag
den 18. marts
1992
i SDS lokaler
Niels Hemmingsens-
gade 9, 4.sal
*Nærmere i
martsnummeret*

GØYESLIPS

Kan fås ved indsendelse af
kr. 275,- til

Herloviensamfundet
v/ INTER-MEDIA A/S
Niels Hemmingsensgade 7-9
Postbox 2089
1013 København K

KONTINGENTET

Kr. 200,- pr. år
8 yngste årgange
det halve

Herloviensamfundet

BESTYRELSE:

Formand:

Direktør Thomas E. Jermiin ('59)
Bernstorffsvej 176
2920 Charlottenlund
31 63 66 67
Kontor: 33 15 71 20

Næstformand:

Chefsekretær
Aase Randstoft ('74)
Duevej 24,6
2000 Frederiksberg
31 19 12 29

Kasserer:

Advokat Jesper Rothe ('75)
Viggo Rothesvej 29
2920 Charlottenlund
31 62 96 60
Kontor: 33 13 11 12

Sekretær:

Vicedirektør
George Yelken ('63)
Holmens Kanal 12
1092 København K
Telefon 33 44 23 50

Medlemmer:

Direktør Kaj Vang-Lauridsen ('74)
EDB-konsulent Carsten Lemche ('87)
Michael P. Willumsen ('89)

Suppleant:

Stud. jur. Mikkel Rohde ('88)

Revisor:

Cand.jur.
Henrik Lerche ('59)
Suppleant:
Peter Varming

Decisor:

Professor
Mogens Andreassen ('29)
Suppleant:
Direktør
Ebbe Christensen ('43)

Æresmedlemmer:

Professor
Flemming Tølstrop ('24)
Chefredaktør
Kaj Dorph-Pedersen ('43)
Advokat
Jan Trier ('58)

Herlovieneren

Redaktion:

Oberst N.E.A. Møller
Slotsgade 80
5953 Tranekær
62 59 17 00

Personaliaredaktør:

Indtil videre
redaktøren.

Indleveringsterminer:

1. februar til marts nr.
1. maj til juni nr.
1. september til okt. nr.
1. november til december nr.
*Personalia en uge ã 10 dage
tidligere.*

Adresseforandringer:

Se næstsidside

Tryk:

Dagbladets Trykservice
4100 Ringsted

ISSN: 0901-7712

TROLLEFEST

Lørdag den 11. januar 1992 kl. 18.30

Langelinie Pavillonen, København

Menuen består af:

Ristet franskbrød med en halv, kogt hummer og pikant dilledressing.
Sødmælkskalvetornedos med forskellige svampe, friskbrasieret grønsag, ovnbagt kartoffel og svampesauce tilsmagt med hvid portvin. Franske hvid- og rødvine.
Hjemmelavet chokoladegondol fyldt med pistacieflødeis og frisk hindbærsorbet.
Hvid portvin.
Kaffe.

Trolletale af lektor *Mogens Jensen*. Les Lanciers og anden dans.

Ovenstående til kun kr. 300,- pr deltager. **OBS! Forudbetaling**

8 yngste årgange og evt. hver 1 ledsager - halv pris. Jubilarer og medlemmer fra årgangene '21, '31, '41 samt æresmedlemmer inviteres med ledsager som Herlovianersamfundets gæster. *Smoking eller tilsvarende.*

Navn	Årgang
Adresse	
Telefon dag:	Aften:
Ledsagers navn:	

Sendes med check til Thomas E. Jermin, Inter-Media A/S, Postboks 2089, 1013 København K

Sidste tilmeldingsfrist: Fredag den 3. januar 1992

Tilmelding vil blive bekræftet

Månedsfrokosterne

Oktober 91 - Der var for første gang efter sommerferien dækket op ved det runde bord i Tivolihallen (altid kl. 12.00) og dette bliver der ved med at være hver den første tirsdag i måneden. I oktober faldt dagen på den første dag i måneden samtidigt med eller lidt før end HERLOVIANEREN udkom og mindede om dette fornøjelige arrangement. Af den grund - mener jeg bestemt - var der kun fremmødt Deres undertegnede, så der var rigeligt med plads i de dejlige lokaler og jeg havde fornøjelsen af ene mand at passe det runde bord, så jeg kunne sidde og studere den fremlagte gæsteprotokol uden at nogen blandede sig.

Jeg må fortælle at frokostrestaurant Tivolihallen er rummelig og der er så god betjening, at man godt kan vælge en frokost, der ikke varer længe, ja helt ned til 10-20 minutter eller blot et glas øl, så kom nu, det er også snart jul.

November 91 - I dag (05.11.91) var der igen frokost, og vi var ialt 4. Man var enige om at meddelelsen i HERLOVIANEREN havde haft sin virkning og det opfattedes som nyttigt at nævne frokosterne i bladet. Næste gang - den 3. december - bliver det *julefrokost* og restaurant TIVOLIHALLEN har lovet at skabe *plads til et større antal*. Vores formand skulle jo ikke gerne blive skuffet denne gang! Mindst 2 deltagere er ihvertfald sikret indtil videre.

De venligste hilsener, *Henning Slott Jensen* («Slott») ('64)

Forstanderens første år

Af forstanderen

Herlovianerens redaktør har bedt mig skrive lidt om mine overvejelser i min første tid som forstander:

Inden sin tiltrædelse må forstanderen naturligvis først gøre sig sin stilling klar. Styringsforholdene på Herlufsholm adskiller sig fra næsten alle andre skoler herhjemme og har sit udspring helt tilbage til skolens oprettelse ved kongelig forordning. Forstanderens gerning er idag på visse områder under opsyn af Undervisningsministeriet, men ellers kan han disponere næsten som en ejer. Heroverfor står, at forstanderen hæfter personligt med »alt hvad han ejer« og ikke vederlægges for sit arbejde.

Efter tiltrædelsen må man så sætte sig grundigt ind i forholdene i skolen, på stiftelse og gods samt på denne baggrund lave en plan for skolens udvikling og dens styrelse. Tidsmæssigt er disse processer blevet opdelt i halvår. Første halvår efter tiltrædelsen blev brugt til analyser. I indeværende halvår udarbejdes planerne for skolens fremtidige udvikling og styrelse, mens tredje halvår helliges iværksættelsen af de lagte planer.

Ovennævnte opgaver har været langt mere komplicerede end forventet, men deres løsning er en forudsætning for en harmonisk og målbevidst udvikling af Herlufsholm. Alt arbejde, som enhver af os gør på Herlufsholm, skal med stor nøjagtighed rettes mod det ene mål at give vore diple de bedste forudsætninger i livet efter skolen, således at hver enkelt bedst muligt lærer at udnytte sine helt specielle evner. Det gælder på det faglige og kulturelle område. Og det gælder livs-holdning, fysisk udvikling, etik samt æstetisk og social bevidsthed. Det er en stor - og svær - opgave at udklække et helt menneske med udspring i dette menneskes individuelle forudsætninger!

Ånden på skolen skal være i orden, men det skal materien også. Foran os står store investeringer, hvis formål er at skabe de bedst mulige fysiske rammer for diplenes undervisning, ophold, fritid og sportsaktiviteter. Et udpluk af de mest nødvendige opgaver, som vi står over for:

Totalrestauration af Lassengården. Renovering af Mygningens 2. sal, biologiklassen, motionsrummet, direktionskontoret samt fire lærer- og medarbejderboliger. På sportsområdet skal vi have lys på tennisbanerne for at udvide disses kapacitet, samt have etableret flere fritids- og sportsfaciliteter, ikke mindst til vinterbrug. De samlede udgifter til disse opgaver beløber sig til knapt 15 millioner kroner. På baggrund af de senere års store nybyggerier er skolens kasse ikke velbeslået, så vi behøver hjælp. *Jeg ville være yderst taknemmelig for råd og inspiration af enhver slags fra interesserede gammelherlovianere.* Mit telefonnummer: 53 76 76 76 eller privat 53 76 70 01!

Skolens forældre særdeles tilfredse

- men ønsker også ændringer

Herlovianerens redaktør har bedt mig fortælle lidt om det spørgeskema, jeg udsendte i foråret for at få en vurdering af, hvor høj grad skolen levede op til forældrens ønsker. Forældrene har siden fået en redegørelse for resultaterne af undersøgelsen sammen med en beskrivelse af, hvilke foranstaltninger skolen på denne baggrund har iværksat. Jeg håber, at nedenstående vil give »Herlovianerens« læsere både et indtryk af undersøgelsen og af de daglige problemer, som forstanderen møder på skolen.

Resultaterne

I alt 68% af familierne besvarede spørgeskemaet. De vigtigste resultater var følgende:

M.h.t. *disciplenes trivsel* på skolen fandt 63% af forældrene, at den var fremragende, 35% var tilfredse, mens kun 2% mente, at deres barn kunne trives bedre. *Forældrenes egen vurdering* af skolen var, at 44% fandt den fremragende, 54% mente tilfredsstillende, mens kun 2% krydsede ved vurderingen »mindre god«.

Af familiernes besvarelser af de åbne spørgsmål om *undervisningens kvalitet* fremgik det generelt, at man anså denne for særdeles udmærket. En tilsvarende vurdering kunne iagttages i disciplenes egen samtidigt udførte undersøgelse af undervisningens kvalitet.

Vi modtog også fra forældrene mange synspunkter og ønsker om forbedringer eller ændret praksis.

Som eksempler herpå skal nævnes ønskerne om, at skolen engagerer sig mere i sports- og fritidslivet, strammer kursen op overfor alkohol og tobak, integrerer dagelever bedre i skolens liv, etablerer bedre kommunikationsmuligheder mellem familie og disciple, ændrer på forældrekonsultationernes gennemførelse, giver mere dybtgående informationer såvel om disciplenes tilpasning og trivsel på skolen som om deres faglige præstationer, indfører mere salat og grøntsager i kosten og lægger stor vægt på den internationale dimension i tilværelsen.

Karaktererne over gennemsnittet

Nogle forældre angav, at de fandt *karaktergivningen* på Herlufsholm strengere end på andre skoler, eller at eksaminerne på Herlufsholm var lavere end på andre skoler. *Dette er ikke tilfældet.* Herlufsholm ligger pænt over gennemsnittet. I 1990 var den gennemsnitlige matematiske studentereksamenskarakter for Herlufsholm 8,6 mens landsgennemsnittet lå på 8,1. For de sproglige lå Herlufsholm på 8,3 mens landsgennemsnittet var 8,1. For 1991 forventer vi endnu bedre resultater.

Nye initiativer

Bl.a. foranlediget af familiernes ønsker har skolen iværksat følgende foranstaltninger:

For bl.a. at forbedre *dagelevintegrationen* har vi i år for 1g gennemført en indslusningsuge, hvor alle i 1g i den sidste uge af sommerferien gennemgik et meget krævende program, hvis formål bl.a. var at skabe fællesskab mellem dag- og kostelever. Yderligere afholdtes der med dagelevforældre et inspirationsmøde.

Sports- og fritidstilbuddene vil blive mere organiseret. Nogle forbedringer iværksættes i indeværende skoleår, mens en mere struktureret udbygning vil være på plads næste skoleår.

M.h.t. *tobak og alkohol* vil reglerne blive strammet op. Bl.a. vil hjemmene blive orienteret allerede ved den første overtrædelse. Anden overtrædelse medfører bortvisning i en periode. Ved tredje overtrædelse må eleven forlade skolen. Samtidigt vil kontrollen blive intensiveret.

Kommunikationsmulighederne mellem disciple og familie forbedres ved, at alle sovesale forsynes med *automattelefoner*. Endvidere etableres en central *telefonsvarer*, hvor familien kan bede om at blive ringet op af deres barn. Som hidtil kan familien naturligvis altid kontakte sovesalslæreren i enhver situation. Skolen har endvidere etableret fax både på Direktionskontoret og på Rektorkontoret.

Information til forældrene om disciplens trivsel og tilpasning - i skole, på sovesal og blandt kammerater - vil fremover blive tilsendt forældrene. Endvidere vil karaktergivningen blive suppleret med kommentarer om disciplens flid, opførsel i klassen og udnyttelse af evner for faget.

Forældrekonsultationerne vil blive gennemført på en ny måde.

Kosten er suppleret med mere salat, frugt og grønt samt en daglig vitaminpille.

På *Sygehuset* gennemføres forebyggende helbredsundersøgelser af alle disciple, samtidigt med at der årligt udfærdiges en helbredsrapport, som tilstilles forældrene, første gang ved udløb af dette skoleår. Sygeplejersken indfører daglig telefontid for pårørende til drøftelse af særlige problemer.

Uniformsreglementet revurderes for tiden under medvirken af disciplene med det formål at forbedre og evt. modernisere designet, samtidigt med at anskaffelsespriserne for uniformseffekterne søges sænket.

Biblioteket holdes fremover åbent alle hverdage. Endvidere er der indført *håndbiblioteker* på hver sovesal med fremmedsproget underholdningslitteratur. Der er indrettet en *ekstra læsestue*, hvor der bl.a. på *engelsk, tysk og fransk* findes daglige aviser, magasiner, tidsskrifter og ugeblade. Endelig abonnerer hver sovesal på to daglige aviser, hver på sin side af den politiske midte.

International orientering

Forældrene ønsker *Den internationale dimension* på skolen styrket. Denne er dog allerede nu meget dominerende. Men vi styrker den yderligere. Selvfølgelig først og fremmest i *undervisningen*, men også som ovenfor nævnt ved at stille interessant og spændende udenlandsk *læsestof* til rådighed.

Ved arrangementer på skolen inddrages internationale aspekter f.eks. ved at engagere *udenlandsk teater og foredragsholdere*. Også *studierejserne* til udlandet vil fokusere på internationalisering.

Endvidere vil skolen anbefale familierne, at disciplene tilbringer sommerferierne på spændende og udfordrende, udenlandske *sommer- og lejrskoler*, hvor man både kan få oplevelser, sproglige færdigheder og internationale kontakter for livet. Endvidere vil et eetårs *orlovophold* på en fremragende kostskole i udlandet efter 9. klasse kunne anbefales. Skolen vil senere på året orientere familierne om, såvel hvilke kostskoler som sommer- og lejrskoler vi kan foreslå, og redegøre nærmere for programmernes indhold samt oplyse om kontaktadresser og -personer.

Æstetiske værdier

Vi ønsker at påvirke disciplene til æstetisk bevidsthed. Skolens bygninger og landskaber må derfor fremtræde smukt. I den anledning har arkitekterne Steiner, Lange og Mægaard for os udarbejdet en plan for Herlufsholms arkitektoniske udvikling; dette arkitektfirma har i lighed med arkitekterne Jørn Utzon og Henning Larsen fået landets fornemste arkitekturudmærkelse, Nykredits arkitekturpris. En plan for den landskabelige og havearkitektoniske udvikling er lagt i hænderne på professor Svend Ingvar Andersson, Det kongelige danske Kunstakademi, mens indendørsarkitekt Anne Nexøe-Larsen (grandniece af H. C. Sonne) rådgiver om interieurer.

I samarbejde med bl.a. ovennævnte arkitekter har vi allerede iværksat en del byggearbejder. Vi har restaureret facaderne på skolebygningen, observatoriet, direktionskontoret («Skiderens» bolig) samt istandsat interieurer i forstanderlejligheden, som i øget omfang skal anvendes ved ballerne.

Forældreundersøgelsen har givet værdifuld inspiration til at gøre skolen bedre, og det er planen at gentage den med regelmæssige mellemrum.

Herlufsholm d. 15. oktober 1991

Bernt Johan Collet

Tegning: C. Levinsen

Derfor sender forældrene børn på kostskole - og specielt på Herlufsholm

Af forstanderen

I den spørgeskemaundersøgelse, som er omtalt andetsteds i bladet, ønskede vi også at få et svar på, hvilke faktorer der var bestemmende for forældrenes be-

SPØRGSMÅL:

Hvorfor kom Deres barn på kostskole og ikke dagskole? (sæt eet eller flere krydser)

SVAR:

- 11% Familietradition
- 24% Kostskolelivet god forbedelse til det virkelige liv
- 13% Familien bosiddende i udlandet
- 24% Stærkt ønske fra Deres barn
- 12% Kammeratskab (netværk)
- 12% Hensigtsmæssigt p.gr.a. familiesituation
- 4% Anden grund
- 100%

slutning om dels at sende deres børn på kostskole og dels i givet fald at vælge Herlufsholm. Nedenfor ses vore spørgsmål og forældrenes svar.

SPØRGSMÅL:

Hvorfor kom Deres barn på Herlufsholm og ikke en anden kostskole? (sæt eet eller flere krydser)

SVAR:

- 24% God uddannelse
- 7% Familietradition
- 16% Barnets egen idé
- 16% Deres idé
- 10% anbefaling fra tidligere elev
- 1% anbefaling fra arbejdsgiver
- 17% anbefaling fra slægt, venner eller bekendte
- 3% Omtale i medierne. Husker De hvilke?
- 6% Andre grunde
- 100%

Det ses af forældrenes svar, at den altafgørende faktor for valget af Herlufsholm er person-til-person og barn-til-barn påvirkningen. Kommunikationen udadtil om skolens kvalitet finder naturligt sted fra dipel til potentiel dipel, fra dipelforældre til potentielle dipelforældre og fra skolens ansatte til deres berøringsflader. Ansattes, diples og dipelforældres vurdering af skolen videregives direkte eller gennem mellemlid til potentielle dipel og dipelforældre og bestemmer derved disses beslutninger om at søge optagelse.

Den klart afgørende faktor for valget af Herlufsholm er altså mund til mund budskaber om skolens kvalitet i øjeblikket - ikke familietraditioner eller annoncering eller omtale i medierne.

Konkurrencen mellem skolerne om de stadig færre børn er for tiden meget hård. Ovennævnte undersøgelses resultater understreger, hvad man måske kunne sige sig selv på forhånd, nemlig at vi i skolens ledelse ikke kan ligge på den lade side, men må udvikle skolen løbende til at præstere det ypperste. □

Kære Rus - det var dig, vi festede for!!

Af næstformanden, Aase Randstoft ('74)

Mortens-aften bød som sædvanlig på en fantastisk lækker middag sammen med hyggelige mennesker i en rar stemning.

Det var ment som en rus-introduktions-aften til Herlovianersamfundet - og det skal dertil siges, at den 1/10 af russerne, der var mødt op, også gjorde deres til, at vores komsammen blev meget hyggelig.

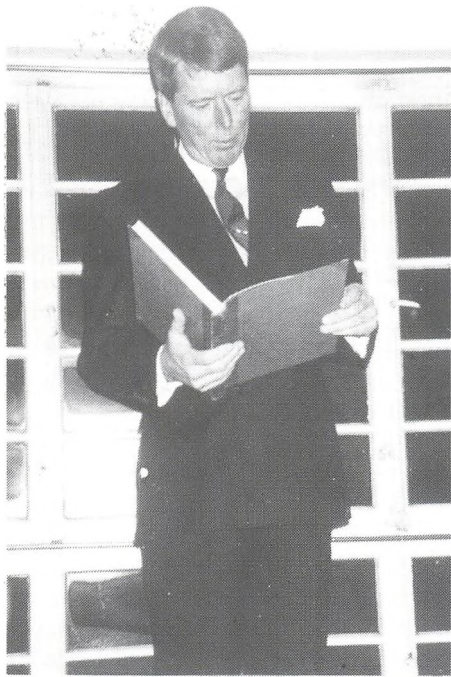
Efter at så godt som alle tilmeldte var ankommet, og vi havde trykket hinandens vinterkolde hænder og ønsket velkommen, bød formanden Thomas Jermiin til bords. Alle russerne fandt deres pladser lidt spredt mellem »gamle« medlemmer.

Forretten blev serveret, og snakken begyndte. Herefter rejste formanden sig og fortalte lidt om Mortens-aften og dens oprindelse og traditioner (han havde smuglyttet til Danmarks Radios program »Spørg Olivia«). Herudover lagde vi øre til en lille del af de mindre pæne herlovianske gloser, som efterhånden er gået i glemmebogen (læs »Ordbog over det Herlovianske Sprog«) - såsom f.eks. betydningen af »vuse« og »puse« samt en lille forklaring på ordet »korten« (oversat i al sin kort-hed til »køkkenlorten«) - et ord, som heldigvis ikke anvendes på Skolen mere!

Herefter gik spisningen videre - stadig med snakken fra alle sider - og vi gik i lag med anden, som høstede megen ros til kokken - og man bar stadig

mere vin (ikke øl) ind. Hvorefter vi traditionen tro sang »Hører I skovene suse«, hvilket faktisk lød rigtig pænt.

Så kom turen til talen til russerne - som Formanden ligeledes tog sig af. Hans ord til russerne var naturligvis en stor velkomst til Herlovianersamfundet, stiftet 14. januar 1850. Og videre sagde han, at Skolens ledelse har arvet ansvaret fra Herluf og Birgitte - og Herlovianersamfundet har en forpligtelse til at »kigge over skulderen« og overvåge, at de dygtige ledere også forvalter arven på ret måde. Og som han bramfrit sagde: »Herlovianersamfundets medlemmer nyder at komme som gæster på skolen, og vi begynder først at blande os, hvis det går ad H.... til dernede! Herefter kom han ind på den hjælp - direkte som indirekte - som

Formanden taler.

Samfundet kunne yde dets medlemmer, enten som et kontant studie-legat eller som et stadigt voksende personligt netværk verden over.

»I har pligt til at få et rart liv - og pligt til at »betale af« til Skolen, jeres forældre og til Herlovianersamfundet«, sagde formanden - og dermed mente han ikke med ren mammon - men i stedet at være nærværende, når Skolen, Samfundet og kammeraterne kalder.

Med disse ord - og naturligvis mange andre guldorn sammen med et seksfoldigt gjaldende hurraråb - blev rusårgang '91 budt velkommen til Danmarks ældste skoleforening. Og herefter blev kaloriebomben - Restaurant Kanalens desserttallerken - båret ind. Og snakken bølgede stadig højere.

Nu var turen kommet til den traditionelle tale fra russerne. I år var det Pernille, med et citat fra vores allesammens kendte klassiker, Peter Plys. Hun sammenlignede trygheden i skoletiden med den tryghed, det giver Peter Plys at holde Grislingen i hånden - og »pålagde« hermed Herlovianersamfundet at agere »hånd«, efter at Skolen nu har sluppet sit tag i eleverne. - og det gør vi gerne i Herlovianersamfundet.

Efter endnu et rungende hurraråb

blev kaffen serveret - og herefter »slog sekretæren til Søren« (og det uden at spørge kassereren) og foreslog en omgang øl på Samfundets regning hvilket efter en ultrakort bestyrelseskonference på ca. ½ sekund blev vedtaget med stort og absolut flertal!
Men hvor blev I andre russer igrunder af??

1. Også i år havde Formanden udsendt personlige breve til hver af jer på forældreadressen (hvortil også Herlovianeren blev sendt) - og kun 3 breve var kommet retur - så har I simpelt hen ikke modtaget post fra jeres forældre??

2. Mortens-aften faldt i år på en søndag - var det derfor??

Ovennævnte 2 spørgsmål blev livligt drøftet, inden vi gik til bords - herefter gik vi over til andre emner - men jeg lovede igennem Herlovianeren at undersøge sagen, da bestyrelsen meget gerne hører fra helst samtlige russer om hvorfor, hvordan og hvorledes?

Skriv gerne til os - og kom med forslag til nye, skøre, sjove, anderledes rusfestformer (som vel at mærke er prak-

Pernille, russernes talsmand.

tisk mulige at gennemføre) - I er meget velkomne, hvis I ønsker forandringer. □

Tv. George Yelken og frue. Th. formandens og dermed Herlovianersamfundets daglige sekretær, fr. Jette Lauritsen.

Den første Skoledag - et Jammersminde

Af Kai Dorph-Pedersen (*43)

Vi skal 55 år tilbage i Herlufsholms historie - til en vakker solskinsdag i midten af august 1936. Og en så grufuld tildragelse, som jeg nu vil berette om, kan naturligvis ikke ske i dag - håber jeg da!

11 år gammel skulle jeg starte i 1. klasse - det, der svarer til sjette skoleår. Min far var død, og min mor, som nu sad alene tilbage med min et par år ældre søster og mig, havde fået det meget indtrængende råd at sende mig til Herlufsholm. Man har fortalt mig, at ældre familiemedlemmer skønnede, at min adfærd var en kende for lystig og selvstændig til, at en enlig kvinde burde påtage sig opdragerrollen. Optagelsesprøven - en sådan fandtes i de tider - havde jeg klareret, og hele sommerferien havde jeg tilbragt i et højstemt lune: nu skulle jeg alene ned til en dejlig skole, hvor moderen ikke bestemte og bedømte ens forskellige skridt i den ene og den anden retning.

Jeg blev tilbudt følgeskab til Næstved af min mor, men jeg sagde afgjort

nej. Det her var mit nye liv, og det ville jeg betræde alene. Så jeg fattede af sted med toget fra København med to kufferter og tog videre med bybussen til Herlufsholm. Den standsede ud for Gnistens hus, og derfra tog jeg så mine første trin på det herlovianske domæne.

Her blev fejl nummer eet opdaget: jeg havde misforstået det dengang gældende beklædningsreglement og taget de hvide sko på, som kun var bestemt til idrætsudøvelse. De sorte, som var gangbare, lå i den ene kuffert.

Det var pinligt, men trods alt til at bære en kort overgang at stå ene hvidfodet dreng blandt knap 150 sortfødte. Og det blev ikke glemt lige med det samme.

Trods fodfejlen blev jeg gennet op på Vuen - »vuggestuen«, hvor yngste klasse skulle have til huse - og herfra til Spisesalen (efter et hastigt skoskift), hvor vi skulle nyde det første måltid sammen med alle de andre. Og med en helt ny hører som inspektionshavende.

Det var Viggo John Røst Schjelderup Skovbye, der her fik sin debut på

en udpræget uriaspost. Han skulle uden nogen tilsyneladende hjælp og assistance fortælle diplene om planerne for resten af dagen.

Og han kom til at omtale Stark som »svanedammen«, hvilket udløste et brøl af latter fra alle, der havde gået på skolen før sommerferien. Vi små undrede os - men fornemmede klart, hvor frygteligt, hvor ydmygende det ville være, hvis man tog fejl af den hævdvundne terminologi.

Efter middagen havde vi nogle frie timer, som en lille gruppe benyttede til at sondere terrænet. Blandt andet gik vi op på øverste etage i Skolebygningen, hvor der af en eller anden grund lå nogle rådne æbler i en vindueskarm lige midt for - og dermed lige over et par bænke, der var opstillet ved siden af trappen op til Vülen.

På bænken sad et par ungersvende - tre, fire stykker, som med lad ynde fejrede deres start som tilhørende skolens ældste og dengang meget privilegerede klasse. Deres attitude var for indbydende for en bette selvstændig gut som mig, så jeg fik verftet et par af de mørtbrune frugter ud over karmen og ned i hovedet på syvendeklasserne.

Det skulle jeg næppe have gjort - og endnu mindre skulle jeg have lænet mig ud forat nyde synet af de værdige herrens ansigter med gulbrunt æblemos i håret.

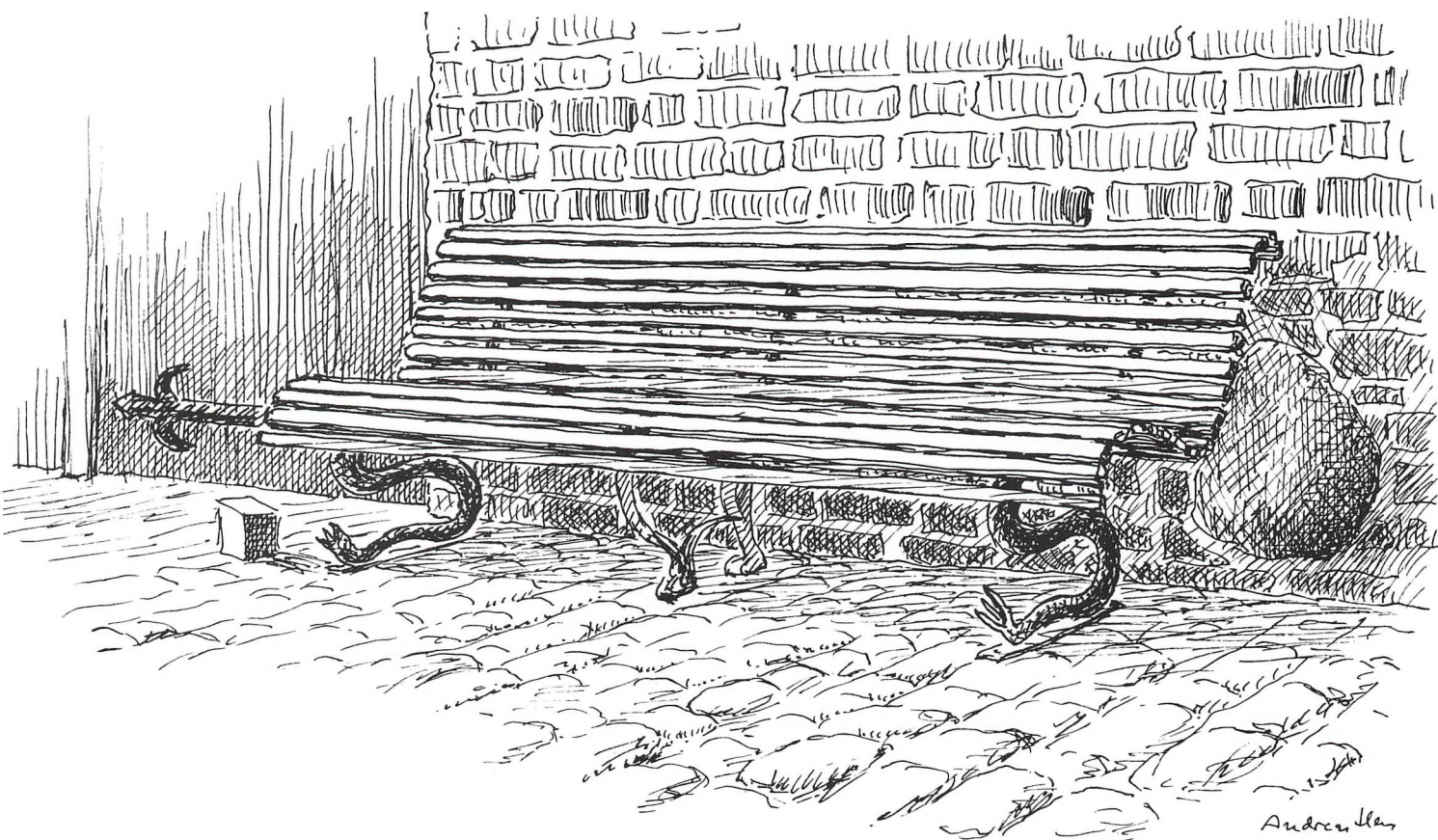
De fo'r op og spurtede ind i Skolebygningen, hvor de var betydelig mere lokalkendt end jeg. Ud kom jeg dog, men de var på sporet, så jeg så ingen anden udvej end at løbe drømmemilen hén til Vus, den gamle bygning, der lå midt på den nuværende røde plads foran Helenhallen. Vus betød »vandhus«, og stedet rummede en halv snes toiletter.

Nu var jeg fra mit nydelige barn-domshjem vant til, at toiletrummet kunne aflåses indefra, og instinktivt ventede jeg samme service på min nye skole. Men nej. De små celler kunne ikke låses - man var vant til, at man udefra skulle sparke på døren, og var rummet så optaget, skulle den benyttende råbe »ØV« - og dette blev normalt respekteret.

Men i dette tilfælde blev der hverken sparket eller råbt. Døren blev flået op.

Den stakkels gymnastiklærer Skovbye, der blev totalt til grin allerede sin første dag på Herlufsholm. Han kaldte Stark for svanedammen.

Andreas Hens, maj 91. Som man ser, er bænken flyttet fra Vyledøren. Står nu ved Ringmuren.

og bette mig blev hevet ud af de efterhånden særdeles syrlige syvendeklassere.

Her fik jeg for første gang i mit liv en regulær røvfuld, endda serveret med en lokumbørste - og den var særdeles streng og lang, både børsten og behandlingen!

Vrælende og særdeles nedtrykt løb jeg op til mit hjemsted på Vuen for at bringe både de ramte flader og mit ellers så fine nye uniformstøj i orden - men episoden havde vakt min tvivl, om Herlufsholm vitterlig var friere omgivelser end min kære mors bolig i hovedstaden.

Resten af dagen var vi heldigvis travlt beskæftiget med forskellige regelbundne sysler, indtil vi ved 20-tiden blev sendt i seng på den i mine øjne enorme sovesal øverst i Klosterbygningen, hvor der nu er diverse musiske øverum.

Indtil denne nat i mit liv havde jeg været vant til at sove alene - men nu lå jeg pludselig her midt iblandt en større gruppe jævnaldrende og i mine øjne oplagte samtalepartnere. Sovesalen var imidlertid ikke bestemt for aftenlig

konversation, meddelte høreren os strengt, men det gjorde ikke noget dybere indtryk på mig.

Jeg fortsatte med at skvadre, indtil døren igen blev flået op for en ny og voldsommere opfordring til ubetinget ro og tavshed.

Blot et par dages mere rutine i herloviensk liv ville have advaret mig, men på mit totale begynderstadium regnede jeg ikke sovesalshøreren ord og påbud mere tungtvejende end min tidligere tilsynsførendes, min mors. Så jeg fortsatte snakken, glad og ubekymret siddende op i sengen og med store armbevægelser.

Ny, grøn og uøvet som jeg var, havde jeg ikke hæftet mig ved, at min seng stod ret ud for døren, og at døren var forsynet med en rude. Den slags træske indretninger havde jeg aldrig før oplevet.

Jeg var desuden alt for optaget af min egen talestrøm til at bemærke sovesalshøreren runde hoved bag ruden - så det kom som et chock, da døren igen røg op og den lille, men stålsatte mand stod ved mit fodgærde.

»Ud« råbte han og understregede

sine ord ved at rive tæppet af mig. Det var jo ikke nogen valgsituation, så jeg måtte stikke i mine sutsko og følge efter den vrede mand op til det lokale, der var udpeget som læsesal for os små. Her efterlod han mig, mutters ene.

De første par timer fik jeg så nogenlunde til at gå med at kikke mig omkring og bladde i den forhåndenværende litteratur - så vidt jeg husker mest eksemplarer af et gammelt tidsskrift, der hed Frem. Men selv om Frem var rimeligt spændende, var det ikke nok til flere timer i tiltagende tusmørke for en lille knægt på 11 år.

Så jeg henfaldt snart til dystre overvejelser, og mit barndomshjem i Hellerup stod mere og mere lysende klart for mit indre, grådduggede blik i et henrivende rosenrødt skær. Hvorfor havde min elskede mor dog sendt mig af sted til denne menneskefjendske anstalt - hvorfor hadede alle mennesker mig så intenst, så jeg stadig havde blå mærker på numsen- og hvorfor i alverden kom den sure sovesalshører ikke og hentede mig?

Atter et par timer forløb, og mit ego var efterhånden skrumpet ind til det

Vi, der startede i 1936, er her fotograferet et år efter. Øverste række fra venstre: Jørgen E. Bruun, Bent Svendsen, Peter John Henry Schou, Ib Schmidt. Næste række: Svend-Jørgen Fabricius, Steffen V. Gjørup, Carl C. Clemmensen, Kaj Dorph-Petersen, og Carl Christian Burmeister. Forreste række: Hans Hemming Moltke, Jørgen Kruse, Arne Nordsted Jørgensen, Mogens S. Caspersen og Ib Høst.

mindst mulige. Men i min umodne alder var jeg lige så stædig som den senere Ritt Bjerregaard, så jeg ville ikke bede om nåde, koste hvad det ville.

Nu kæmpede jeg ikke for en otte værelers lejlighed, men kun for at få lov til at komme i seng, så ved midnatstide smuldrede stædigheden - og jeg bankede på døren til sovesalshørerens privatbolig.

Der gik syv lange og syv brede - og så tonede et syn frem i døren, der nogenlunde opvejede alle mine forsmædelser. Her stod nemlig en søvndrukken udgave af den før så ildsprudende hører - i lang natskjorte og stikkelsbærben! »Nå,« vrissede han. »Er du her endnu - jeg havde helt glemt dig!«

En kende forbavset, men også småfnisende gik jeg tilbage til min seng - og overvandt en voldsom trang til at vække min sidemand for at fortælle ham om tildragelserne. En spirende tilpasning til skolelivet på Herlufsholm må allerede have indfundet sig. Resten af mine syv år på skolen forløb såmænd meget roligt og rimeligt.

□

Lektor Mogens Jensen 70 år

Det skete 21. oktober, og det gik ikke stille af, hvilket vil fremgå af efterfølgende bidrag, skrevet af Herlovianerens utrættelige korrespondent på skolen, lektor Mads Nielsen.

Lektor Mogens Jensen er, som også fru Kirsten, kendt som en omsorgsfuld sovesalshører i 15 år, og kendt som højt skattet hører. En mand, hvis menneskelige egenskaber på enestående vis lod sig indpasse i Herlufsholms miljø.

Men Mogens Jensen vender som en anden Mr. Chips tilbage, endda uden pause: Han fortsætter som timelærer dette skoleår ud.

Herlovianeren glæder sig over, at lektoren har lovet at skrive sine erindringer til bladet, begyndende efter den endelige afsked til efteråret. Men inden da håber vi at kunne bringe mere stof om vor lektor. *Mozart hele året* bliver i 1992 afløst af *Mugge hele Året*.

FORSIDETEGNERE

Andreas Hens

Som meddelt på side 886, marts 1991, er dette års tegner Andreas Hens ('64).

Samme sted kan man læse om hans baggrund og virke, samt se hans egen forestilling om udseendet. Hosstående en fotografisk tolkning.

Med nærværende nummer er årgang 1991 slut, og redaktionen takker på det hjerteligste for de fire forsider, men også for mange illustrationer til numrene iøvrigt.

Jens Hage

har venligst påtaget sig den opgave at tage tråden op ved at tegne forsiden til årgang 70, 1992. Ja, han har endog stillet redaktionen i udsigt, at han også vil levere illustrationer derudover. Hage ('67), søn af afd. Chr. Hage ('36), ses tv.

Blå bog:

Nysproglig student fra Herlufsholm Kostskole 1967.

Tegnstudier på Glyptotekets dagkurser 1969.

Den grafiske Højskoles specialstudie i grafisk formgivning 1970-72. Ansættelse ved Berlingske Forlag 1972, senere reklamechef i Pladeringen A/S.

Vandt førstepræmien i Berlingske tegnekonkurrence i 1979.

Efterhånden et stigende antal tegninger i avisen.

Fast freelance tilknytning til huset.

De første streger i Blæksprutten i 1980.

Frå 1985 selvstændig tegner med opgaver for såvel de nævnte publikationer som en række tidsskrifter, forlag og reklamebureauer.

Velkommen til marts!

Attaché ved Olympiaden 1952

Af Holger Nyvang Knudsen (*40)

Redaktøren har bedt mig overveje, om jeg kunne skrive lidt om mine oplevelser gennem et langt liv i udenrigstjenesten. Jeg vil begrænse mig til en enkelt oplevelse, der ligger uden for, hvad man normalt kommer ud for i udenrigstjenesten, men som jeg tror vil kunne interessere Herlovianerens læsere.

En dag i sommeren 1951, da jeg sad på mit kontor på gesandtskabet i Helsingfors, kom en mig ubekendt herre ind til mig og sagde: »Ja, De ved slet ikke, hvad jeg vil tale med Dem om«. Det var forlængst afdøde direktør Poul Ingholt, Den danske Landmandsbank, der i sin egenskab af formand for Danmarks Olympiske Komité spurgte, om jeg kunne hjælpe ham i de dage, han var i Helsingfors for at træffe aftaler om Danmarks deltagelse i Olympiaden i 1952. Det endte med, at direktør Ingholt spurgte, om jeg ville påtage mig hvervet som olympiade-attaché for Danmark i sommeren 1952.

Direktør Ingholt fortalte nærmere, at det i reglerne for De olympiske Lege var fastsat, at der for hvert deltagende land skulle udnævnes en attaché med bopæl i værtslandet. Attachéerne havde visse nærmere bestemte opgaver i forbindelse med kontakterne mellem

arrangørerne og hvert af de deltagende lande. Jeg var straks klar over, at dette var en enestående chance, som jeg kun ville få én gang i livet, og jeg erklærede mig derfor straks rede til at påtage mig hvervet, naturligvis under forudsætning af, at Udenrigsministeriet var indforstået dermed. Jobbet som attaché medførte bl.a. deltagelse i nogle møder vinteren igennem, men det var først under selve olympiaden i sommeren 1952, at jeg blev fritaget for mit sædvanlige arbejde på gesandtskabet og helt stod til rådighed for Danmarks Olympiske Komité.

Jeg havde boet i Finland siden 1949 og havde ikke kunnet undgå at mærke, hvordan alle så hen til olympiaden i 1952. Som ved et under havde Finland undgået at dele skæbne med de tre baltiske republikker eller de øst- og centraleuropæiske stater, der var blevet folkedemokratier. Selv om det ikke kan nægtes, at Finlands stilling var meget vanskelig efter den tabte krig og den tunge fred, var man dog i udlandet tilbøjelig til at tro, at Finland var domineret af Sovjetunionen i langt højere grad, end tilfældet faktisk var. Det pinde de frihedselskende og ærekære finner en hel del. Mens jeg var i Finland, blev jeg således adskillige gange spurgt, om man i Danmark troede, at Finland »var bag jerntæppet«. Finland

greb derfor olympiaden i 1952 som en enestående chance til at vise hele den frie verden, at Finland levede og arbejdede som en fri og selvstændig nation.

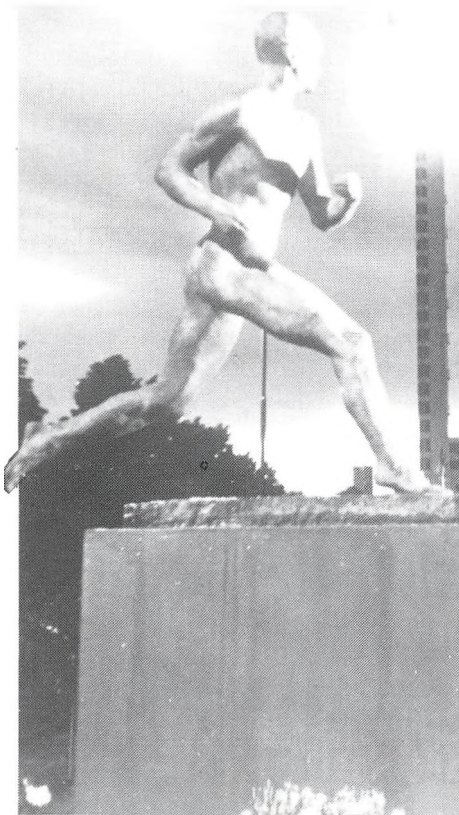
Lad mig nævne enkelte højdepunkter, der er blevet stående i erindringen. Ved legenes begyndelse blev der holdt et højtideligt møde i universitetets festsal med deltagelse bl.a. af den internationale olympiske komité og de nationale olympiske komiteer. I sin tale til alle disse repræsentanter - i vidt omfang fra den frie verden - sagde præsidenten for den finske organisationskomité, stadsdirektør Erik von Frenckel bl.a., at han håbede, at deltagerne ville rejse hjem med det indtryk, at der her langt mod nord boede et lille folk, som levede og arbejdede for sin frihed og selvstændighed. Det var tydeligt, at von Frenckel ønskede at benytte denne lejlighed til så eftertrykkeligt som muligt at sige til hele den frie verden, at Finland ikke var bag jerntæppet og heller ikke ønskede at komme det.

Selve åbningshøjtideligheden med den festlige indmarch af alle deltagerne er ved enhver olympiade et af højdepunkterne. For første gang siden revolutionen i 1917 deltog Sovjetunionen i en olympiade med et meget talstærkt hold. Det var klædt i helt hvide dragter, antagelig for at symbolisere, at sovjetrusserne var uskyldsrene fredsengle.

Efter de olympiske regler kommer ved indmarchen det græske hold først og til sidst deltagerne fra værtslandet. Indmarchen er et festligt skue, hvor alle deltagerne kommer i særlige, til lejligheden fremstillede dragter, de danske deltagere således naturligvis i rødt og hvidt. Norge havde stået som arrangør af vinterolympiaden nogle måneder i forvejen og øjensynlig vundet megen sympati herved, for det norske hold blev meget kraftigt hyldet. Også det danske og det svenske hold blev varmt hyldet, men ved olympiaden kunne vi alligevel ikke måle os med nordmændene i popularitet. Sovjetrusserne blev også kraftigt hyldet, måske lidt overraskende. Men man må ikke glemme, at efter den tabte krig var kommunismen forfærdelig stærk i Finland, og det kom-

Olympiadestadion, Helsingfors.

Paavo Nurmi monumentet.

munistisk dominerede folkedemokratiske forbund besatte op mod 50 af rigsdagens 200 mandater. - Da det finske hold til allersidst marcherede ind på stadion, ville hyldesten og jubelen ingen ende tage. Finnerne er jo et idrætsinteresseret folk, og ikke mindst alle de billige ståpladser var tæt besat af landets egne indbyggere.

De finske arrangører forsømte ikke lejligheden til at gøre opmærksom på Finlands stolte idræts traditioner. Den olympiske fakkelt, der havde været undervejs helt fra Grækenland, blev således bragt ind på stadion af den navnkundige, finske løber fra 1920'erne og 1930'erne Paavo Nurmi, der endnu spændstigt løb en æresrunde. Og den olympiske ild, der brændte hele tiden under legene, blev tændt af Hannes Kolehmainen, en stor finsk løber fra olympiaden 1912.

Selve åbningen skal i henhold til reglerne foretages af det arrangerende lands statsoverhoved, i 1952 af Finlands gamle præsident Juho Kusti Paasikivi, der højtideligt på finsk, svensk, engelsk og fransk erklærede De olympiske Lege for åbnet.

Ved åbningshøjtideligheden forekom et helt usædvanligt mellemspill, som dengang vakte megen opmærk-

somhed. Pludselig sprang en helt hvidklædt, ung pige ud over tilskuerrampen og løb, så hurtigt hun kunne, den halve baneomgang om til talerstolen. Alle var fuldstændig forbløffede, og opsynsmændene kunne åbenbart slet ikke forestille sig, at nogen kunne finde på at forstyrre den højtidelige åbningsceremoni, for ingen gjorde noget for at standse hende.

Kort før olympiaden havde der været en meget omtalt skønhedskonkurrence mellem unge kvinder fra hele verden, hvor en ung pige fra Finland Armi Kuusela var blevet kåret til Miss Universum. Dette var man naturligvis umådelig stolte af i Finland. Mange troede, at arrangørerne helt uden for det officielle program ville lade Armi Kuusela bringe en hilsen fra Finlands ungdom til ungdommen i hele verden. Den unge, hvidklædte pige nåede også op på talerstolen, da selveste organisationskomiteens præsident i jaket og høj hat måtte gå op på talerstolen og tvinge hende ned. Først da blev tilskuerne klare over, at der var noget galt. Hun havde netop nået at sige et eneste ord i mikrofonen »ystävät«, der på finsk betyder venner. Jeg troede derfor, det var et forsøg på at lave et kommunistisk propagandanummer. Netop i de år gav kommunisterne jo udtryk for, at de var fredens sande venner. Dagen efter kunne man læse i aviserne, at den unge pige var en lidt sindsforvirret fredsfanatiker, der helt på eget initiativ havde villet opfordre alle de tilstedeværende til at gøre olympiaden til en demonstration for verdensfreden.

De russiske ledere havde forlangt, at deres hold blev indkvarteret i en lejr helt for sig selv i god afstand fra »den olympiske by«. Russerne var antagelig bange for, at deres deltagere skulle

komme i kontakt med folk fra den frie verden. Det sovjetrussiske hold var derfor blevet indkvarteret i de finske polyteknikeres kollegier, der danner en helt lille by for sig selv ca. 5 km vest for Helsingfors. Hele området var afspærret med pigtråd, og ved indgangen var der konstant posteret sovjetrussiske vagtposter.

Russerne lagde imidlertid megen vægt på at vise, hvor ivrige de var for at fremme det fredelige idrætssamkvem mellem nationerne. En aften havde de således inviteret 25 idrætsledere fra de skandinaviske lande til at aflægge et besøg i den russiske lejr, og da der var en plads fri, fik jeg chancen for at komme med. Det første, vi lagde mærke til, da vi kom inden for i den russiske lejr, var et kæmpestort billede af Stalin, og sådanne billeder så vi flere andre steder i lejren. I øvrigt spiste vi til aften sammen med nogle af de russiske ledere og blev rigeligt beværtet med ægte kaviar og vodka. De danske idrætsfolk fornægtede ikke sig selv som danske, for da kaviaren var slut, forlangte de højlydt: »Vi vil ha' kaviar, vi vil ha' mere kaviar«. De fik da også deres ønske opfyldt. De fleste af de deltagende russere var unge intellektuelle, som talte godt engelsk. Kun selve værten - kommissæren, som de danske døbte ham - talte kun russisk. I en tale, der blev oversat af en ung russer til et forfærdelig dårligt svensk, opfordrede han til et nærmere fredeligt samarbejde mellem sovjetrussisk og skandinavisk idræt. Men da den danske fodboldspiller og sportsjournalist Knud Lundberg fremsatte et konkret forslag, ønskede russeren ikke at drøfte sagen yderligere. Den måtte først overvejes i Moskva.

Isolationen af de sovjetrussiske idrætsfolk lykkedes dog ikke fuldstæn-

Fra de 1000 søers land.

Forældrereaktioner på spørgeskemaerne m.v.

Af Gregers Møller (*72)
Berlingske Tidendes korrespondent

BANGKOK: Udlandsdanskere med børn på Herlufsholm udtrykker tilfredshed med det spørgeskema, som forstander Bernt Johan Collet i foråret udsendte. Tilfredsheden steg, da forældrene i september fik brev fra Standeren om, hvad der nu ville blive ændret.

Han lover bl.a. øget integration af dageleverne, bedre styr på fritidstilbuddene, skrappe regler for tobak og alkohol, bedre information til forældrene, telefonautomater, automatisk telefonsvarer og fax til forældrenes kommunikation med deres børn, en årlig helbredsrapport, generelt øget internationalisering, - og en pænere og billigere uniform. Det er forbedringer, ikke mindst mange forældre i udlandet længe har ønsket sig.

Den pipel på Herlufsholm, der har

længst hjem, er nok Susanne Jægersborg i 2. G. Når klokken er to om eftermiddagen på Herlufsholm, er den allerede tolv midnat hjemme i Auckland, New Zealand. Med den tidsforskel er det klart, at den nye faxmaskine er en af de forbedringer, hendes forældre, Rita og og Niels Jægersborg (*61) sætter særlig pris på. Men også flere af de andre lovede forbedringer er de godt tilfredse med.

»Rita og jeg føler, at Standerens bestræbelser afspejler en meget fin fornemmelse for, hvor problemerne ligger,« siger Niels Jægersborg, der selv ringede og orienterede datteren Sanne om de forandringer, brevet lovede.

»Det siger sig selv, at vi synes om den gamle skole som den er, ellers havde vi ikke sendt vor pøde der, men ingen organisaiton eller institution er vel så god, at den ikke kan forbedres, - og der ser vi mange gode initiativer,« siger Niels Jægersborg.

Ikke alle skolens elever er lige optaget af de nye forbedringer. Det gælder f.eks. Peter Westring Weber, der går i 10. klasse og kommer fra Bangkok.

»Peter vil efter 10 klasse gerne fortsætte et andet sted i verden. Derfor betyder det ikke lige så meget for ham, hvad der fremover vil ske på Herlufsholm, som for de andre, der fortsætter på skolen,« fortæller hans mor, Vicki Weber, der sammen med sin mand, Poul Westring Weber var blandt de 68 pct. af forældrene, der svarede på spørgeskemaet.

»Vi synes måske nok, skolens kontakt til os som forældre har været lidt for sjælden. I den forstand var spørgeskemaet og brevet om resultatet af undersøgelsen en meget positiv ting,« tilføjer hun.

Vicki Weber venter, der vil ske en del forandringer på Herlufsholm de kommende år, fordi skolen ikke blot har fået Bernt Johan Collet som ny forstander efter Aage Wolff-Sneedorff, men siden da også Ole Jung som ny direktør efter Niels Rasmusen.

»Det vil uden tvivl give mærkbare forandringer, men hvad det på længere sigt vil betyde, er det nok for tidligt at gætte på,« siger hun.

□

HØRERHOLDET 38

Poul Ammentorp (*42)
har sendt hosstående:

Bageste række:

Borelli (*Svup*)
Jeppesen (*Jepp*)
Freil (*Pølsen*)
Kierkegaard (*Knaar*)
Dinesen (*Fisten*)
Svenssen (*Penslen*)
Friis Hansen (*Heis*)

Forreste række:

Bech (*Smærten*)
Juil Møller (*Prom*)
Stæhr (*Stæren*)
Skovby (*Pift*)
Lundgren Bech (*Lille Skie*)
Ukendt (*Ukendt*)

Målmand:

Larsen (*Gnisten*)

Er der ugler i mosen eller EF i vandtårnet?

Om efterårets aktiviteter på skolen

Af Mads Nielsen

Skoleåret begyndte med indskolingsuge for nye 1.g'ere; den har været fulgt op af intensiv ekstrahjælp (da. ty. mat. og eng.) især for udlandsdanske, som skolen på den måde rækker en hjælpende hånd. Også økonomisk, idet undervisningen har været gratis indtil efterårsferien.

På et danskhold har vi arbejdet med at udvide ordforrådet og diskuteret i den sammenhæng fuglenavnene:

- Kender I nationalfuglen?

-Ja, en svane?

Imponerende - og så remser vi lige de almindeligste op: der foreslåes flamingo, kanarie, stork og parrot !!

- Hm.. kender I flere? lokker læreren.

- Jae... ulve !... altså ulve der tuder i træerne !

- Nåe, ugler, du mener ugler !

Sådan er der så meget, der skal på plads. Og først senere husker den garvede dansklærer, at når de gamle talte om »ugler i mosen«, så mente de vistnok

ulve i mosen. Så der er altså stadig ugler i mosen, rent sprogligt.

Idag synes vandtårnet at være ved at blive Herlufsholms nye vartegn - eller mediegesandt: nymalet med hvid krop, mens træværket omkring reservoiret er blevet den natblå basis for observatoriets gyldne kuppel. Flot ! Arbejdet skred frem bag nylonnet og stilladser, men da de faldt, åbenbarede pludselig en dekoration af store, hvide zinkstjerner på det blå træværk. Pressen strømmede til, og tårnet har bragt skolen i lokalbladene såvel som i Berlingeren.

Gert Olsen fortæller spændende i Næstved Tidende om elevernes gode muligheder for at dyrke astronomien - siden 1982 med den nye kikkert som Krista og Viggo Petersens Fond finansierede. Dermed gik landets ældste skolekikkert (med 150 år på bagen) på pension, men den kan stadig studeres i skolens samlinger. Så stjernerne signalerer klart »observatorium« - selv om en lokal Næstved-teori ville vide, at fortolkningen måtte være: »Herlufsholm

går ind for EF«. Stjerner eller ej, så skifter vandtårnet ikke så let navn til observatoriet. Men endelig er dette private vandtårn, som sikrer os Sydsjællands bedste thevand, da også en herlighed i sig selv.

Det lokale udviklingsarbejde på den pædagogiske front sigter bl.a. på renovering af biologilokalerne, hvilket faglærerne arbejder med - og mod udvekslingsprojekter med udenlandske skoler, som har Krogh-Madsen som primus motor. Blandt Standerens mange initiativer skal også nævnes et udspil til lærerkollegiet: udkast til nyformuleret formålsparagraf for Herlufsholm. Det gælder med et moderne udtryk om »at sætte ord på« det vi gør - og det vi gerne vil gøre. Det er med Standerens formulering vigtigt at skabe konsensus blandt alle medarbejdere omkring indsatsen, og lærerne vil nu med Hamlet fordybe sig i formuleringerne før der svares. Men at ikke alt vil blive ved »Words, Words« - det vidner et allerede igangsat arbejde med revision af fritids- og idrætsaktiviteter om: ord skal være udtryk for tanker, der bliver til handling.

Efteråret er i øvrigt sæson for masser af handling: idræts- og sportsarrangementer falder slag i slag. Gregers Heering, 2g. tog sit kamera med til et af stævnerne på Tokai ved Præstø. Den japanske kostskole har her på kort tid udviklet sig til et fint skolemiljø, som vores elever besøger med glæde - dels for at dyste i fodbold, baseball, svømning m.m. - dels for kammeratskabet.

En af efterårets tilbagevendende Herlufsholm-specialiteter er klapjagten. Altså 8.-klassernes chance for en tur i skoven (læs fridag !) som klappere for Forstanderens jagtselskab. Andreas Hesse, 3.g tog billeder af sine yngre kammerater - mon ikke de vækker minder hos adskillige af bladets læsere? Og nu ligger fasanerne så på køl til en lækker vildtaften.

Ellers har specielt 2.g været i ilden med årets skolekomedie. På grund af den nye gymnasieordnings hårde pres på 2.g har vi i år flyttet komedien frem til 9. november, så Hans Hansen måtte som instruktør og inspirator sætte dampen op hos aktørerne. Valget af stykke blev en spændende udfordring: uropførelse af det politisk-satiriske undergrundsstykke fra enevældens tid: Grevens og Friherrens Komædie - altså klassisk præget teater i Danmark adskillige

Fodbold dyst med japanere.

Vildtparade, Stranderens klappjagt.

år før Holberg. Stykket gav muligheder for mange medvirkende i flotte dragter, som Anna Sofie Hansen kreerede til en række smukke tableauer.

Så selv om stykket ikke er et dramatisk hit i egentlig forstand, har det absolut muligheder som skolekomedie, og 2.g-erne fik meget ud af det - og ikke mindst af arbejdet med forberedelserne. En god optakt til årets komedieballet var sikret, og soupé og bal i gamle festsal og i den nyrestaurerede forstanderlejlighed blev en fest med stil. Når lokalene i Klosterbygningen nu igen kan danne ramme om alle årets fester, skyldes det naturligvis færre elever samt at antallet af drenge og piger i skolen idag stemmer, og fester dermed kan styrke sammenholdet blandt eleverne indbyrdes. Forhåbentlig vil gamle elever forstå dette overordnede mål og forstå at det er grunden til at 4. og 5.g-ere ikke kan være med som gæster. Rammerne skal nemlig også rumme en klasses forældre hver gang, på den måde bliver komedieballet en fest for 2.g-forældre, til Trolleballet inviteres 3.g-forældre, mens 1.g-forældre er gæster ved koncertballet. Tilsvarende for grundskolen, hvis forældre inviteres til Ble- og Gøye-bal.

En tilsvarende indsats for at styrke samarbejdet med forældrene fandt sted ved et møde i september hvor skolens

ledelse havde indbudt dagelevforældrene for at få klarlagt hvilke ønsker og forventninger specielt denne (nu betalende) gruppe har. Det blev i praksis til en diskussion om emnet: hvordan kan man sikre, at dageleverne udover undervisningen får del i kostskolemiljøets traditioner, fritidstilbud og aktiviteter?

Hvor langt kan man nå med »integration«, og hvordan sikrer vi os at skolens »ånd« bliver en oplevelse af fællesskabets værdier? Der vil fremover blive arbejdet med forslag af praktisk karakter - f. eks. var der almindelig tilslutning til ønsket om obligatorisk uniform. Det afgørende var dog den klare tilkendegivelse af at forældrene ønskede dette skoletilbud også fremover, og at netop »skolens ånd« og holdning til dagelever er det der hele tiden må arbejdes med for at sikre at disse får det optimale udbytte, og Herlufsholm ikke falder tilbage i tidligere tiders selvtilstrækkelige isolation fra det omgivende samfund.

En lille solstråle i det tiltagende vintermørke: selv om Mugge, lektor Mogens Jensen har passeret de halvfjerds og selv om den forhenværende lektor nu er »timelærer«, så er han still going strong i sin inspirerende undervisning. Og det til trods for strabadserne omkring en festlig fødselsdag, som både kolleger, venner og familie samt mange gamle elever var med til at fejre mandag i efterårsferien. Men dels plejes han til forkælelse af sin bedre halvdel Kirsten (som ligeså mange af dette blads læsere vil kende) og dels gør Mugge en ihærdig indsats for den gode fysiske form flere gange ugentlig i gymnastiksalen! □

Grevens og Friherrens komedie. 1991.

HER BØJE VI OS STILLE NED

Her bøj-e vi os stil-le ned ved Her-luf Trolles Hvi-le-sted. Her har, o

Gud, du hørt hns. Bøn-ner, her bede den hen-far-nes. Søn-ner: Lær

os at vor-de Mænd som han til Hæ-der for vort Fæd-re-land!

Teksten stammer som bekendt fra Thaarups Kantate til Jubelfesten den 23. Maj 1816, men er i den nuværende Form omdigtet af Godtfred Rode — til Lovsangen 1861 benyttet første Gang. Om Melodien, som Organist Andr. Larsen har været saa elskværdig at harmonisere og udskrive til os, kan kun oplyses, hvad A. W. Brorson og C. J. Hornemann meddeler i: Forhandlinger ved Jubelfesten paa Herlufsholm 23de Maji 1816. . . . S. 54: Denne Choral, der som hele [Thaarups] Cantatet, blev udført efter Schulz's Musik til nogle Numere i Storms, Thaarups og Baggensens Hymner, af Skolens Disciple, blev afsjunget bag Alteret inde ved Sarkophagen; det øvrige af Cantatet foran i Choret.

Med tanke på den forestående Trolledag (der i år igen falder på 14. januar!) gengives her side 1 af 18. årgang, 1940.

LEGATERNE

Herlovianersamfundets legater
søges inden 1. februar hos
chefsekretær
Aase Randtoft ('74)
Duevej 24, 6.
2000 Frederiksberg

Personalia

1919

Carl M. T. baron Haxthausen fyldte 25.09.91 90 år. Han var frugtavlerv og landmand. Kendt som en fremragende jagtforfatter og natur-skildrer. Hans seneste bog med jagt-erindringer udkom i 1990. Stort interview i Dansk Jagt.

1920

Fhv. kontorchef i Handelsministeriet Kai Stage er død. Efter juridisk embedseksamen i 1927 var Stage i

et par år dommerfuldmægtig i Holbæk, inden han i 1933 begyndte sin lange tjeneste i ministeriet. Skænkede i 1986 en stor boggave til Herlufsholm.

Læge Otto Kirstein fyldte 27.09.91 90 år. Efter nogle år på julemærkesanatoriet ved Kolding slog han sig i 1934 ned i Horsens som praktiserende læge og som jernbanelæge. Modtog i 1959 Carlsbergfondets mindelegat for praktiserende læger.

Fhv. direktør *Henrik Rosenvinge* fyldte 23.10.91 90 år. I 1929 overtog Rosenvinge det af hans far stiftede Grenaa Dampværeri. I 1960 solgte han dele af virksomheden og fratrådte som direktør, men fortsatte som bestyrelsesformand indtil 1966.

1922

Landsretssagfører *Karl Ole Hansen* har deponeret sin bestalling som advokat. Kandidat 1927, landsretssagfører 1932, moderet for Højesteret. Han var en årrække godsforvalter for Espe, Bonderup, Gerdrup og Lyngbygaard. Blandt Karl Ole Hansens utallige tillidshverv skal særligt fremhæves hans store indsats for udviklingen af Skælskør Bank.

1924

Herloviaersamfundets æresmedlem, professor, dr. jur. *Flemming Tolstrup* fyldte 15.02.91 85 år. Efter embedseksamen i 1930 fik Tolstrup ansættelse i Landbrugsmi- nisteriet, hvor han steg gennem graderne til administrationschef i 1947. Professor i landboret ved Landbohøjskolen 1955-73. Dr. jur. h.c. ved Københavns Universitet 1973. Tolstrup har gennem mange år været meget aktiv i Herloviaersamfundet, hvis formand han var i 10 år, hvorefter han i 1972 blev dets æresmedlem. En fortjeneste af ganske særlig karakter, set i herloviansk perspektiv, er forfatterskabet til trebinds værket om Herlufsholm 1560 - 1936.

1930

Cand. polit. *Henning K. Friis* fyldte 11.10.91 80 år. Efter embedseksamen 1938 fik Friis ansættelse i Socialministeriet, og i 1958 blev han direktør for Socialforskningsinstituttet. I løbet af årene har Friis deltaget i en overordentlig lang række socialpolitiske forskningsarbejder og engagementer i Danmark og udlandet. En omfattende skribentvirksomhed, senest som leder af Egmont Fondens fremtidsstudie 1982-85 og af samme fonds fremtidsstudie vedrørende ældre 1985-90. Formand for Socialpolitisk Forenings forretningsudvalg 1949-61 og for bestyrelsen for Social Revy 1982-85.

1934

Efter længere tids sygdom er kapelmester *John Frandsen* atter på podiet: 24. og 25.10.91 dirigerede Frandsen to koncerter i Radiohuset.

1935

Tyge August Bech døde 11.9.91 efter svær og smertefuld sygdom igennem knapt to år. Han blev cand. polyt. (bygningingeniør) 1941, var under krigen ansat i Vattenbyggnadsburån i Stockholm, siden ved Faxälvens Regleringsforening i

Jämtland, hos Ingeniørfirmaet Ewart & Co. i Singapore, hos Christiani og Nielsen i København, og de sidste mange år ved Statsbanerne i Århus.

Professor, civilingeniør *George Brun* fyldte 75 år den 13.10.91. Han omtales dagen før i Berlingske Tidende som »en af de største tekniske begavelse, der har gjort sig gældende på Danmarks Tekniske Højskole i de sidste tre-fire årtier.« Under krigen var han ansat ved Søminevæsenet og var reelt den, som bestemte, om den danske flådes skibe var tilstrækkeligt afmagnetiserede, til at de måtte sejle. Men siden lå hans virke inden for radio, telefon og telegraf, og han var involveret i de første forsøg med fjernsynsudsendelser. To gange var han gæsteprofessor i USA. 1961 blev han professor i svagstrøms elektronik ved DTH, og endda efter sin afgang har han - i EF-regi - været aktiv med konstruktionen af en elektronisk tekstlæser, som omsætter bogstaver og senere stavelser og hele ord til lyd, til brug for blinde. Omtalen i Berl. Tid. slutter: »der var ikke det felt inden for elektronik, hvor han ikke var med i billedet - på faglige områder og på offentlige poster i et utal af udvalg. Han var forskeren og den nærmest geniale formidler af teknisk viden, også på nordisk og EF-plan«.

1936

Arkitekt, m.a.a. *Christian Hage* døde 9.09.91. Gudsøn af Kong Chr. X, opvokset på Oremandsgaard. Hage deltog i modstandsbevægelsen, hvorved hans afgang fra Akademiet først fandt sted i 1947. Siden viede han sit liv til Nivaagaards malerisamling og Den Hageske Stiftelse som formand for begge institutioner. I sine sidste år rekonstruerede han den gamle park ved Nivaagaard.

1937

Civilingeniør *Mogens Schlüter* har overdraget Statens pædagogiske bibliotek sin samling ABC'ere, nemlig godt 600 stk., verdens største. Foreløbigt beholder Schlüter dog sine danske ABC'ere, herunder Thieles fra o. 1800 med håndkolorede træsnit. Han beholder ligeledes en samling på 4000 børnebøger fra hele verden. Der er bøger på 210 sprog.

1939

Tidligere landsretssagfører og beskikket auktionsleder *Einar Schack*, Skælskør, fyldte 8.01.91 70 år.

1940

Læge, dr. scient, *Lorenz Ferdinand* fyldte 26.09.91 70 år. Ferdinand, som var søn af Nærten, vil være læsere bekendt fra de senere års bidrag til HERLOVIANEREN, og

fra referatet af hans foredrag ved sidste års generalforsamling. Som læge i Søværnet deltog Ferdinand i Galathea-ekspeditionen og som ornitolog i Noona Dan-ekspeditionen. Som læge virkede han som sessionslæge og som ornitolog blev han dr. scient. Mangeårig formand for Dansk Ornitologisk Forening. Kulturministeriets rådgiver i ornitologiske spørgsmål, medstifter af den danske afdeling af Verdens-naturfonden og af Natur og Ungdom.

1949

Årets taler Trollemorgen på Herlufsholm, *Frederik baron Raben-Levetzau*, er formand for Selskabet for Antikvitets-interesserede. I foreningens regi holdt han foredrag om »Empiren i historisk Belysning« på Statens Museum for Kunst.

Ambassadør *Niels Julius Lassen* fyldte 13.05.91 60 år. Cand. polit. i 1959 og samme år ansat i Udenrigsministeriet. Efter en række tjensteperioder hjemme og ude blev han i 1981 kontorchef. I 1983 blev han ambassadør i Harare i Zimbabwe og en række andre afrikanske lande. Siden 1988 generalkonsul i Chicago, stadig med ambassadør-rang.

1950

Journalist *Hans W. Bischoff* har modtaget Danmarks Radios Sprogpris. Ved overrækkelsen udtalte programdirektøren, at Bischoff er en herlig formidler, en dygtig oplæser, en kompetent interviewer, en folkeoplyser af format. Bischoff har tidligere modtaget Cavlingprisen og Mercur guldmedaljen.

1959

Om civilingeniør *Henrik Nye-gaard*, som omtales i sidste nummers personalia, skrev Erhvervsbladet 1.11.91 en »lederprofil«.

1960

Mogens Wernberg er fyldt 50 år og omtales i den anledning i Kristeligt Dagblad: Specialistanerkendelse, anæstesiologi, i 1976, og derefter ansat på Karolinska i Stockholm, indtil han i 1980 kom til Århus Amtssygehus, fra 1981 som overlæge. I dag overlæge på Skejby Sygehus.

1961

Direktør *Michael S. Juul*, der leder Carlsbergs internationale virksomhed, og som tilskrives hovedæren for Carlsbergs stærke position på det engelske marked, kommer til at sidde i spidsen for Carlsbergs og Allied-Lyons nye engelske bryggerigigant.

1967

Brødrene *Lars og Per Tranes* satellitkommunikationsfirma har styrket positionen som indehavere af 1. pladsen som leverandører af faste og mobile satellitterminaler. Sidder

nu på over 90 pct. af markedet. De har leveret en jordstation til det hollandske P&T og forhandler med flere lande.

Ulrich greve Holstein-Holsteinborg, formand for Dansk-Estisk Selskab, er aktivt gået ind i ophjælpning af estisk skovbrug, som dækker mere end 40 pct. af Estland. Der stiles foreløbigt mod at få 8-10 højt uddannede skovfolk fra Estland hertil. Senere søges dansk konsulenthjælp stillet til rådighed derovre.

1968

Ambassaderåd *Christian Koningsfeldt* var 30.09.91 i audiens for at takke for ridderkorset.

1973

Berlingske Tidende bragte 29.08.91 et stort interview med *Otto Reedtz Thott* under titlen »baronen - den æterbårne godsejer«. *Elin Sjöquist* døde 18.09.91. Hun var gift med advokat Per Sjöquist (?72).

1975

Gestetner har pr. 1.09.91 ansat *Ulla Wessel-Tølvig* som marketingschef med arbejdsområde både Danmark og Sverige.

1980

Jens Østergaard har efter 4 års studier på handelshøjskolen i St. Gallen opnået den akademiske grad licentius oeconomiae og er fra 1.11.91 ansat som Assistent Brand Manager hos Jacobs Suchard Erzeugnisse i Bremen.

1983

Jarl Frijs-Madsen har i foråret afsluttet sit politistudium og er 1.09.91 ansat som fuldmægtig i Udenrigsministeriet.

Uidentificerede årgange

Godsejer *Christian baron Iuel-Brockdorff* fyldte 6.6.91 50 år. Hortonom *Lise Margaard* er blevet ansat ved Horsens kommune, hvor hun i det næste år har det grønne ansvar for kommunens skove og parker.

Lars Normann Jørgensen, cand. scient., er blevet generalsekretær for Kampagnen Vor Fælles Fremtid.

Andre

Fhv. lektor *Gudmund Illum* fyldte 17.9.91 90 år. Hans embedseksamen havde historie og latin som hovedfag; men det var især historien, som han kom til at undervise i: Lyvende intelligent og i besiddelse af et underfundigt vid fængslede han diplomene i de mest spidsfindige diskussioner. Lektor Illum var i mange år sovesalshører på Mygningen, før han flyttede over i Fortet over for Organistboligen. Tidligere sløjdlærer *K. Ejnar Hansen* er død.

Reserveret postvæsenet

DANMARKS PÆDAGOGISKE
STUDIESAMLING
LERSØ PARKALLE 101
2100 KØBENHAVN Ø

Trolleaften, Bruxelles

Gl. herlovianere i Bruxelles eller omegn: Der inviteres til Trolleaften 14. januar 1992 hos Jette (søster til Peter Varming '59) og Claus Ahnfeldt-Møllerup ('55) på Topaas Laan 31, 3090 Overijse (telefon 02-687.9166, kontor: 02-728.5491). Ring eller skriv inden 6. januar, hvis du og gerne din bedre halvdel kan deltage.

Nærmere instruktion vil da fremkomme.

Alt i
Herlovianerudstyr
hos

RINGSTEDGADE 2 - NÆSTVED - TLF. 53 72 03 90